Breadcrumb

1. Αρχική
2. Entity Print

Δημοσιεύτηκε: 25/11/2009 Ενημερώθηκε: 12/11/2014

Μία ιστορική αναδρομή στις περαιώσεις

Προβολή σε μορφή PDF

Η περαίωση ανέλεγκτων και εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων είναι μία τακτική του Υπουργείου Οικονομικών με ιστορία πάνω από 20 χρόνια.

Η πρώτη καταγεγραμμένη περαίωση πραγματοποιήθηκε το 1978 από τον Υπουργό Οικονομικών κ. Θανάση Κανελλόπουλο και διήρκεσε μέχρι τις 31 Απριλίου του 1981, ύστερα από συνεχείς παρατάσεις.

Το 1988 με την εγκύκλιο ΠΟΛ.670, δόθηκε η δυνατότητα στους επιτηδευματίες να τακτοποιήσουν τις φορολογικές τους υποθέσεις από τον Υπουργό Οικονομικών κ. Δημήτρη Τσοβόλα, σε μία περαίωση που κρίθηκε απόλυτα επιτυχημένη από τους οικονομικούς κύκλους.

Το Μάρτιο του 1991 με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κ. Ιωάννη Παλαιοκρασά (που κυρώθηκε αργότερα με τον ν.2008/11.2.1992) δόθηκε μαζικά η δυνατότητα της περαίωσης σε όλες τις εταιρίες, ανεξαρτήτως τζίρου, συμπεριλαμβανομένων και των τραπεζών, μέχρι τις 31 Μαΐου 1991.

Η επόμενη περαίωση έγινε σε σύντομο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα το 1994 με τον ν.2198/1994 από τον τότε Υπουργό Οικονομικών κ. Αλέκο Παπαδόπουλο. Η συγκεκριμένη περαίωση είχε θεσπίσει όριο τις 3δις δραχμές, ενώ περισσότερες διευκρινήσεις είχαν δοθεί με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1099/1009 και ΠΟΛ.1157/1994. Βασικό χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης περαίωσης είναι ότι αρκετά αργότερα, το 2005, κρίθηκε αντισυνταγματική από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της

Επικρατείας, αφού καθόριζε τις φορολογικές υποχρεώσεις ορισμένων πολιτών με ειδικό τρόπο. Παρά την ακύρωση της απόφαση, όλες οι υποθέσεις θεωρήθηκαν περαιωμένες και δεν έγινε νέος έλεγχος για τις χρήσεις αυτές.

Στη συνέχεια και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα οι επιχειρήσεις λειτουργούσαν χωρίς τις ευνοϊκές διατάξεις των περαιώσεων. Η επόμενη δυνατότητα για περαίωση δόθηκε με την ΠΟΛ.1155 το 2002 από τον τότε Υφυπουργό Οικονομικών κ. Απόστολο Φωτιάδη και αφορούσε μόνο τους ελεύθερους επαγγελματίες και τις εταιρίες που τηρούσαν βιβλία Α’ και Β΄ κατηγορίας. Το όριο μάλιστα για την υπαγωγή στην περαίωση ήταν μόλις 75 εκατομμύρια δραχμές, δηλαδή πολύ χαμηλότερο από τις 3 δις δραχμές που είχαν δοθεί το 1994. Επιπλέον, η συγκεκριμένη περαίωση που έληγε στις 30/09/2002 δεν συμπεριλάμβανε τις λοιπές φορολογίες, άρα οι επιτηδευματίες ήταν υποχρεωμένοι να διατηρήσουν τα βιβλία τους σε περίπτωση προσωρινού ελέγχου.

Η επόμενη μαζική περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων έγινε με τον ν.3259 το 2004 από τον Υπουργό Οικονομικών Γιώργο Αλογοσκούφη, αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στη ρύθμιση αυτή τέθηκε το όριο των 8.804.000 € (που αντιστοιχεί στα 3δις δραχμές) για την υπαγωγή στην περαίωση, αλλά συμπεριλήφθηκαν όλες οι λοιπές φορολογίες. Περαιτέρω διευκρινήσεις και παραδείγματα δόθηκαν με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1027, ΠΟΛ.1105 και ΠΟΛ.1082 του 2005, ενώ η ημερομηνία λήξης παρατάθηκε μέχρι και το Σεπτέμβριο του 2005.

Η τελευταία περαίωση, που πραγματοποιήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα, κατοχυρώθηκε με τον ν.3679 του 2008 πάλι από τον κ. Γιώργο Αλογοσκούφη, ο οποίος είναι ο μοναδικός Υπουργός Οικονομικών που έχει προωθήσει 2 διαδικασίες περαίωσης μέσα μία τετραετία. Η διαδικασία ακολούθησε τις οδηγίες που δόθηκαν με την ΠΟΛ.1130 η οποία εξαιρούσε τις επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών άνω των 9 εκατομμυρίων ευρώ.

Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία της περαίωσης πρέπει να εκδοθεί το Εκκαθαριστικό Σημείωμα. Το 2008 ήταν η πρώτη χρονιά που η έκδοση των σημειωμάτων έγινε από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, γεγονός που διευκόλυνε σημαντικά τους επιτηδευματίες και αποφόρτισε τις εφορίες. Με την ανεπιφύλακτη και αμετάκλητη αποδοχή του περιεχομένου του Εκκαθαριστικού Σημειώματος ο επιτηδευματίας αποδέχεται το αποτέλεσμα της περαίωσης και κλείνει οριστικά τις χρήσεις. Η υπογραφή της περαίωσης που γίνεται παρουσία του προϊσταμένου της ΔΟΥ είναι στην ουσία μία διαδικασία οριστικού

συμβιβασμού με τις φορολογικές αρχές.

Η περαίωση θεωρείται πανάκεια για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τις εταιρίες και τους λογιστές, αλλά είναι πολλές οι φορές που το αποτέλεσμα της περαίωσης δεν είναι προς όφελός του. Μία τέτοια περίπτωση είναι όταν η εταιρία έχει να παρουσιάσει πραγματικές ζημιές στις χρήσεις αυτές, τις οποίες δεν μπορεί να μεταφέρει στις επόμενες χρήσεις.

Εν αναμονή της νέας απόφασης, το ενδιαφέρον του κόσμου έχει στραφεί στα παρακάτω σημεία:

Αν θα εξαιρεθούν όσες εταιρίες δεν έχουν υποβάλλει εμπρόθεσμα δηλώσεις εισοδήματος.

- Το ύψος των ακαθαρίστων εσόδων για το οποίο θα ισχύει η διαδικασία της περαίωσης
- Ο τρόπος με τον οποίο θα λυθεί το πρόβλημα με τις λοιπές φορολογίες.
- Αν ο επιτηδευματίας θα μπορεί να καταστρέψει τόσο τα βιβλία όσο και τα στοιχεία για τις χρήσεις αυτές.
- Πώς θα αντιμετωπιστούν ελεγκτικά οι επιχειρήσεις για τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία που δεν ήταν σε γνώση των οποιωνδήποτε φορολογικών αρχών κατά τον χρόνο της περαίωσης.

Τέλος , εάν η απόφαση θα συνδυαστεί με ένα «άρθρο 84» όπως εκείνο του Απριλίου, αλλά λαμβανομένων υπ' όψη και των δύσκολων καιρών σε μια πιο «γενναία παραλλαγή του», θα οδηγήσει σε μία καθολική φορολογική αμνηστία που θα έχει μόνο θετικές επιδράσεις στην αγορά και την πραγματική οικονομία.

Copyright: Taxexperts

Heading
Ελληνικός Φορολογικός Οδηγός

Δείτε όλο τον Οδηγό